

Література.

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://whatisbirga.com/functions.html#ixzz4O0sPYKio>.
2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://forexaw.com/TERMs/Economic_terms_and_concepts/Exchange_Terminology.
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agroua.net/economics/documents/category-143/doc-295>.
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://library.if.ua/book/61/4334.html>.
5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://utmagazine.ru/posts/4787-funkcii-tovarnoy-birzhi.html>.

ЛАБУНСЬКА А.А.*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

ОХОРОНА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Проблема ефективної системи охорони інтелектуальної власності залежить від побудови міцного фундаменту для інноваційної моделі розвитку України, її модернізації, підвищення конкурентоспроможності у світовій соціально-економічній системі. А це, в свою чергу, – створення робочих місць в нових галузях, які могли б формувати глобальну економіку XXI століття – економіку, засновану на знаннях. Це створення цивілізованих умов ринку, де підприємства та споживачі будуть захищені від недобросовісної конкуренції, пов'язаної з неправильним використанням інтелектуальної власності та виробництвом фальсифікованих товарів.

Обдаровані музиканти, письменники, інженери, бізнесмени, вчені, художники та фотографи – всі прагнуть продавати свої продукти і послуги на ринку та захистити результати своєї праці. Гарантування на законодавчому рівні права щодо інтелектуальної власності є саме тим шляхом, внаслідок якого це може бути реалізовано.

На сьогодні проблеми охорони інтелектуальної власності вийшли в світі на перший план і вже стали не просто юридичними або комерційними питаннями.

Існування численних конвенцій, міжнародних угод, договорів тощо в галузі правової охорони та результатів творчої діяльності не спонукала їх ефективній охороні. Мали місце розбіжності, неоднакові підходи, різне тлумачення одних і тих самих понять, тобто настала необхідність в координації, в узгоджених силах, в об'єднанні зусиль для досягнення необхідної правової охорони. Таким чином в 60-х роках виникла ідея створити окрему організацію, яка б могла координувати регулювання правової охорони в цій галузі, передбаченої чималим обсягом міжнародних договорів. Виникненню цієї ідеї передувало підписання Паризької конвенції по охороні промислової власності і Бернської конвенції по охороні літературних і художніх творів. Кожна з цих Конвенцій передбачала створення секретаріату, який називався «Міжнародне бюро». Обидва ці секретаріати були об'єднані в 1893 р. Цей об'єднаний секретаріат виступав послідовно під різними назвами, остання з яких була «Об'єднані міжнародні бюро по охороні інтелектуальної власності» [1].

* Науковий керівник – Краля В.Г., ст. викладач

За останнє десятиліття в Україні відбувається інтенсивний процес системи захисту інтелектуальної власності. Система регулювання інтелектуальної власності в Україні перебуває на завершальній стадії формування і тепер може виконувати основні функції. Захист інтелектуальної власності регулюють 37 законів і більше 100 підзаконних актів, які впливають принаймні на 16 самостійних об'єктів авторського права в галузі науки, літератури й мистецтва, три види об'єктів суміжних прав, дев'ять видів промислової власності й на сферу захисту від недобросовісної конкуренції. Але ефективність системи знижує багато проблем, що вимагають невідкладного розв'язання.

Сьогодні інновації становлять велику частину людського життя. Новації вже стають вигідним товаром, тому що їх можна передавати на певних умовах для використання іншим людям чи навіть продавати. Це часто призводить до порушень інтелектуальної власності, і тому вона потребує захисту і безпеки.

Згідно зі ст. 54 Конституції України громадянам гарантується свобода літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності. Кожний громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом [2].

Право інтелектуальної власності в Україні відносно нове правове явище але ще не забезпечене належним чином ні організаційно, ні матеріально, ні кадрово. Нажаль на сьогодні існують такі реалії: значна криміналізація в усіх гілках влади, корупція, погана законослухняність населення, низький рівень достатку основної частини населення, також проблеми працевлаштування молоді, що призводить до придбання контрафактного товару. В більшості випадків авторські і суміжні права порушують молоді люди, які знають про технічні особливості копіювання носіїв. Крім того, ослабли публічно правові способи охорони прав інтелектуальної власності.

На мою думку, в нашій державі потрібна більш жорстка система захисту прав інтелектуальної власності, яка має назавжди відбити у правопорушника будь-яке бажання користуватися неправомірно твором чи об'єктом суміжного права.

Основними причинами низького рівня ефективності охорони інтелектуальної власності українських фізичних і юридичних осіб є відсутність коштів у держави на патентування та на здійснення реєстраційних процедур за кордоном, також недостатній рівень правової культури в країні, відсутність інформації про порядок захисту інтелектуальної власності за межами України.

Література.

1. Інтелектуальна власність в Україні. Загальні положення про інтелектуальну власність. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lib.mdpu.org.ua/e-book/gapotiy_intelect/kurs/t1.htm.
2. Конституція України. – Х. : Одіссей, 2003. – 56 с.
3. Інтелектуальна власність: [Навчальний посібник] / Н.М. Целих. – Х. : Вид-во ХНАДУ, 2007. – 133 с.
4. Охорона інтелектуальної власності в Україні: проблеми й розв'язання. Інтернет-газета «Українська правда». – 2006. – № 5.

